

SIKERPORTRÉ

„Laci bácsi! Téged az Isten küldött!”

Beszélgetés Kiss Lászlóval, a Tiszacsegén állomásozó Mathias Rex tiszteletbeli kapitányával

FARAGÓ LAJOS

Miskolc (ÉM) – A siker furcsa jószág: igazán élvezni, együtt élni vele csak akkor lehet, ha a megszerzéséhez vezető utat közmegebecsülés, elismerés kíséri. Mi sikeres embereket kerestünk szűkebb pátriánkban, olyanokat, akik ahhoz is hozzájárultak, hogy a térségnek, amelyben dolgoznak, híre legyen.

– Amikor bejártam a feleséggel a 350 nyaralóházból álló üdülőfalut, megszólalt bennem a kisördög. Az ország minden részéből „idesereglett” tulajdonosok évente csak két hetet töltöttek itt, azután legfeljebb füvet nyírni és szellőztetni jöttek el olykor-olykor. Úgy gondoltam, ez Isten ellen való véték! Körbejártam az üdülőfalut, a házak javáról fényképeket készítettem és megkérdeztem az érintett tulajdonosokat: akarjátok-a, hogy megszervezem az idegenforgalmat? Azt mondták: Laci bácsi! Téged az Isten küldött! Miért nem jöttél korábban? – kezdte történetét Kiss László.

Magyar-német-angol nyelvű, színes fotókkal illusztrált prospektusokat készíttetett. Barátain keresztül eljuttatta szinte egész Európába, s ennek hatására megjelent Németh József csegei polgármester irodájában egy nemzetközi utazási iroda képviselője, aki a vendéget Kiss Lászlóhoz irányította. Vele és a tulajdonosokkal járták körbe a házakat, kötötték meg a szerződéseket, mellékeltek hozzá a fényképeket, vitték mindent Koppenhágába, s terjesztették Európa 17 országába 7 nyelven. Aztán megérkeztek a vendégek

Kiss László

Fotó: Ádám János

Tiszacsegére Európa minden részéből. Az útirány Budapest-Füzesabony-Tiszafüred-Tiszacsege volt, ahol a Muskátli u. 58-as számú házat, Kiss László házat tábla jelzi. Nyaralójában üdítővel, édességekkel, kisüsti pálinkával várta a vendégeket, akik az első két hét után úgy nyilatkoztak, jövőre legalább háromra jönnek.

– *Hogyan került szárazföldi utazóként a vonatról a folyóra? Miként lett a Tisza megszállott szerelmese?*

– Attól, hogy élete során állandóan tágul az ember pupillája. Az üdülőfalu beindítása után, 1993. június 11-én felavattuk a kiskörei, tiszafüredi, tiszabábolnai, tiszacsegei kikötőket. Ez azt jelentette, hogy több évtizedes szünet után a Tiszán újraindult a személyhajózás. Idén április 26-án volt az ünnepélyes szezonnyitás, amelyen – mint 1995-től minden évben – gyönyörű csegei virágokból készített koszorút dobtam a folyó hullámai. Tisztelegve ezzel a Tisza áldozatai előtt. Petőfi és Juhász Gyula versein keresztül szerettem meg a Tiszát, a legszentebb

magyar folyót és ezt mutatom be vendégeinknek is. Oly módon, hogy aki egyszer a mi hajónk fedélzetére lép, ne csak lássa, ne csak gyönyörködjön a folyó szépségében, hanem tudjon is róla.

– *Minek köszönheti a hetedik X-en túl a fiatalosságát?*

– Annak tudom be, hogy nem álltam le nyugállományba vonuláskor, mint azt nagyon sokan teszik. Nem szabad abbahagyni, csinálni kell változatlanul. Meggyőződésem, hogy engem ez éltet. Mindennap megvan a feladatom, vannak célkitűzéseim. Most újabb kihívás számomra, hogy a Csege vízibusz helyett megkaptuk a Mathias Rex személyhajót, a legszebb, legelegánsabb, luxus-kategóriának számító hajót. Ezen olyan színvonalas rendezvénye-

ket lehet tartani, amelyekre korábban nem volt lehetőség.

– *Mi kell egy sikeres élethez?*

– Kezdődik a szülői háznál, s folytatódik az iskolával. A református gimnáziumban olyan nevelést kaptam, ami egész életemre rányomta a bélyegét. A katonaságnál pontosságot, határozottságot tanultam. A vasútnál fegyelmélettséget és határozottságot. Szigorú voltam, de a legnagyobb követelményeket magammal szemben állítottam. Most, hogy betöltöttem a 70. évemet boldogsággal tölt el, ha hajónkon látom a munkában megfáradt emberek mosolygós, felszabadult arcát. Örülök, hogy élvezik a programot, gyönyörködnek a Tiszában, hallgatják az előadásaimat. Ilyenkor úgy érzem, az életem nem hiábavaló.

NÉVJEGY: KISS LÁSZLÓ

Alsózsoltcán született 1931-ben.

Az elemi iskolát szülőfalujában végezte, majd Miskolcon, a Lévy József Református Gimnáziumban érettségizett 1951-ben. Orvosi egyetemre készült, de mert édesapjának szikvizítüze volt, az „egyéb” kategóriába sorolták, így nem tanulhatott tovább.

Az LKM-ben bugakészítő segédmunkás, majd könyvelő lett. 1952-től a MÁV Miskolci Igazgatóságának állományában Felsőzsoltcán gyakornok. Kétéves katonaság után a Gömöri pályaudvarra helyezik, ahonnan főtiszt diplomával a zsebében Kazincbarcika-

ra kerül, majd vissza a Tiszaira. Négy év után állomásfőnök-helyettes lett, később a forgalomszervezési és ellenőrzési osztályon dolgozott, 1973-tól csoportvezetőként 1990-ben bekövetkezett nyugdíjazásáig.

Nyugdíjasként üdülőházat épített Tiszacsegén, majd megkezdte a 350 házból álló üdülőfalu összefogását. Munkálkodásának köszönhetően napjainkra tavasztól őszig nyugat-európai vendégek veszik bérbe a házakat.

Nyolc éven keresztül tanult latinul, autodidakta módon megtanult és beszél angolul, németül, bulgáruul, eszperantóul.